

От. Причина та на тва е, че не си внимателенъ.

С. Щж внимавамъ, само направи да вида нѣкоѣ си промянж.

От. Помни само, че сѣка вѣщъ, която е инакъж, отъ каква то е била понапрѣдъ, страдада е промѣна. Понеже сички тѣ вѣщи на свѣтъ-а по време ставжтъ инакъви, отъ какви то се были прѣди, зато можешъ и да речешъ, че сѣки часъ ставж на свѣтъ а промѣны, или измененія.

С. Ами по насъ — ?

От. И по насъ: защо и ній сме отъ свѣтъ-а.

С. Но желяехъ да видж тва !

От. Помнишь ли, че замина та нощъ бѣше тъмно ?

С. Какъ не: помнж твърдѣ добрѣ.

От. И сега тъмно ли е ?

С. Не ! сѣга свѣти.

От. Сега е инакъ, отъ щото бѣше понапредъ, заминала та нощъ: стана промянж, стана измѣненіе, и тази промяна, както знаешъ твърдѣ добрѣ, става сѣки день. Сякашь ли, че мълченіе то и говоренъе то е едно ?

С. Не, никога не е едно.

От. Ами гладостьта и сытостьта да ли е едно ?

С. Нито тва е едно.

От. Сѣнь-а е друго отъ неспанъе то: и говоренъето друго отъ мълченъе то. Какъ ?

С. Вѣроятно, че е друго.

От. Съгледай и по себѣ си: ты нѣкога говоришь, а нѣкога мълчишь: и нѣкога спишь а нѣкога не спишь: сега гладувашъ а послѣ си сытъ: ето и по тебе ставатъ непрестанно промяны: защо то, кога то си сытъ, осѣщашъ себе си инакъвъ, нежели кога си гладенъ, и сега, кога не спишь сѣстоянъето ти е друго нежели кога спишь.

С. Ето и пилета та наши се преобразихж: защо предъ малко време бѣхж малки, а сега порастнахж.